

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 21ΗΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1946

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΑΡΙΣΤ. ΚΟΥΖΗ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ

Ὁ Πρόεδρος κ. Ἀριστ. Κούζης, προσεφώνησεν, ὡς κατωτέρω, τὴν ὑπὸ τὸν Μητροπολίτην Πάφου Κύριον Λεόντιον, τοποτηρητὴν τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου Κύπρου, Ἐθνικὴν Ἀποστολὴν τῶν Κυπρίων, ἣ ὁποία παρέστη κατὰ τὴν συνεδρίαν:

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν χαίρει χαρὰν μεγίστην βλέπουσα σήμερον ἐν τῇ σεμνῇ ταύτῃ αἰθούσῃ τὸν πανιερώτατον ἀρχιεπίσκοπον καὶ ἐθνάρχην τῆς Κύπρου μετὰ τῶν ὑπερόχων Κυπρίων πατριωτῶν, τῶν ἀποτελούντων τὴν πρεσβείαν τὴν ἐκλεγείσαν ὑπὸ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ μεγαλυτέρου καὶ ἱερωτέρου τῶν σκοπῶν τῆς Ἑλληνικῆς μεγαλονήσου.

Γνησιώτατοι Ἕλληνες οἱ Κύριοι ἐπὶ τρισχίλια περίπου ἔτη διετήρησαν ἀλώβητον τὴν πρὸς τὴν πατρίδα Ἑλλάδα πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν αὐτῶν, παρ' ὅλας τὰς ἀντιξόους περιστάσεις καὶ τὰ φορικτὰ δεινοπαθήματα αὐτῶν, παραμείναντες οὕτω παράδειγμα τοῦ ἐξοχωτέρου πατριωτισμοῦ. Ἐν Κύπρῳ μάλιστα ἡ ζωτικότης τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς οὐδέποτε ἔπαυσε γὰ ἐκδηλοῦται κατὰ τὸν ἐμφανέστερον τρόπον.

Ὡς γνωστὸν ἄλλωστε, ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ὁ πληθυσμὸς τῆς ἡρωϊκῆς νήσου ἐπῆρξεν ἀκραιφνῶς Ἑλληνικός, καὶ ἀπὸ τῆς ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδος ἐπλουτίσθη περὶ τὸ 1400 π. Χ. καὶ δι' ἄλλων ἐποικῶν, Αἰολέων καὶ Ἀχαιῶν. Τὸ ὄνομα τῆς Κύπρου ἀναγράφεται ἤδη εἰς τὰ Ὀμηρικὰ ἔπη, μετὰ ταῦτα δὲ κατὰ τὸν 6^{ον} π. Χ. αἰῶνα ἀναφέρεται ἐν αὐτῇ καὶ ἰδιαίτερον Ἑλληνικὸν Βασίλειον ἀρχαιότατα δὲ νομίματα καὶ ἐπιγραφὰι ἀνευρέθησαν συντεταγμέναι ἐν Ἑλληνικῇ διαλέκτῳ, ὡς ὁ Smith ἀνέγνωσε καὶ ἀπέδειξε. Τὴν Ἑλληνικότητα δ' αὐτῆς οὐδὲ κατόπιν ἀπόλεσεν, ὁπότεν, ὡς ἐκ τῆς λίαν σημαινούσης θέσεως αὐτῆς ἐν τῇ Μεσογείῳ, κατε-

λήφθη, πάντοτε μετὰ ἡρωϊκούς ἀγῶνας αὐτῆς, ὑπὸ διαφόρων ἐπιδρομέων, οἷον τῶν Ἀσσυρίων καὶ τῶν Αἰγυπτίων ἢ καὶ τῶν Περσῶν καθ' ὧν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλλη-
νες ἡρωϊκῶς ἀντέστησαν. Ἐλευθερωθέντες ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἐτέθησαν
μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ὑπὸ τὸν Πτολεμαῖον καὶ κατόπιν ὡς καὶ ἡ λοιπὴ Ἑλλάς
ὑπὸ τοὺς Ρωμαίους. Ἐπὶ Λέοντος Ἰσαύρου ἢ Κύπρος ἐπανῆλθεν ὑπὸ τὴν Βυζαν-
τινὴν αὐτοκρατορίαν, ἵνα μικρὸν κατόπιν μετὰ σκληρὸν ἀγῶνα πρὸς τὸν Χαροῦν-
Ἐλ Ρασιδ καὶ καταστροφὴν καὶ τὸν θάνατον χιλιάδων κατοίκων, ἐλευθερωθῆ καὶ
πάλιν ὑπὸ Βασιλείου τοῦ Μακεδόνοσ καὶ Νικηφόρου τοῦ Β', διαμείνη δὲ οὕτως
ἐλευθέρη μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 12^{ου} αἰῶνος τιμῆμα τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας
ὡς 15^{ου} θέμα καθ' ἃ ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Πορφυρογέννητος ἀναφέρει.

Μετὰ πολλὰς ἄλλας δεινὰς πολιτικὰς περιπετείας, ὡς καὶ ἡ ἄλλη Ἑλλάς, ἡ
Κύπρος περιπίπτει καὶ αὕτη τέλος ὑπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγόν, πάντοτε ἐξεγειρομένη
καὶ ἀγωνιζομένη καὶ πάντοτε φρικτῶς δεινοπαθοῦσα.

Ἐκ τῶν λίαν συντόμως λεχθέντων τούτων καταφαίνεται ἀριθῆλως ὅτι οὐχὶ
ὀρθῶς ὑπεστηρίχθη καὶ ἐγράφη πρὸ τινος, ὅτι ἡ Κύπρος οὐδέποτε ἀπέτελεσε μέρος
τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ἀλλ' ὅτι τοῦναντίον καὶ αὕτη ὑπέστη, ὡς τὰ πολλὰ, τὰς αὐτὰς
τύχας τῆς ἄλλης Ἑλλάδος. Ἄν δὲ αὕτη δὲν ἀπέτελεσε μέρος τοῦ ἐλευθέρου Ἑλλη-
νικοῦ Κράτους, τοῦτο ὀφείλεται, διότι δὲν ἐπειράπη δυστυχῶς αὐτῇ εἰσεῖν, παρ' ὅλους
τοὺς ἡρωϊκούς ἀγῶνας καὶ τοὺς πόθους αὐτῆς τε καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὀλοκλή-
ρου, νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν θεομὴν ἀγκάλην τῆς μητρὸς Ἑλλάδος ὡς ἄλλοτε ἄλλοτε
ποτε ἐπὶ μακρὸν συνέβη τοῦτο καὶ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπιάνησον, τὴν Κρήτην καὶ
τελευταίως τὴν Δωδεκάνησον, ὥστε οὔτε πταῖσμα αὐτῆς οὐδὲ τῆς μικρᾶς καὶ ἀνισχύ-
ρου Ἑλλάδος νὰ θεωρηθῆ ὅτι αὕτη δὲν ἠδυνήθη μέχρι τοῦδε νὰ ἐπιτύχῃ, ὅτι δια-
καῶς πάντοτε ἐπόθει καὶ ποθεῖ. Ὁ ἴδιος Ἕλληνας ἀσφαλῶς θὰ ἦτο ὁ πρῶτος ὁ ἐγκα-
τασταθεὶς ἐκεῖ κατὰ τοὺς παναρχαίους χρόνους, πρὸς τὸν σημερινὸν Κύπριον, πάν-
τοτε γενναίφρονα, μὲ τὰς αὐτὰς ἀρετὰς καὶ τοὺς πόθους καὶ τὰ ὄνειρα τῆς Ἑλλη-
νικῆς φυλῆς. Καὶ ἂν ὀλόκληρα ἄλλοτε ποτε ἰσχυρὰ Κράτη ἐκ τῶν ἐπιδραμόντων εἰς
αὐτὴν ἠφανίσθησαν τελείως, αὐτῆς ὅμως οὐδ' ὁ Ἑλληνικὸς χαρακτῆρ μετέλλαξε,
διότι μηδὲν συμμειῖσα μετὰ τῶν κατακτησάντων αὐτήν, ἡ Κύπρος διετήρησε
πάντοτε τὸν πόθον διὰ τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἔνωσιν, τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ
ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ τὴν ἀκλόνητον πίστιν πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον
Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν.

Καὶ τὴν σήμερον ἔτι τὴν βραχεῖαν διατριβὴν τῆς Κυπριακῆς προεβείας ἐν τῇ
πόλει τῶν Ἀθηναίων καὶ τὴν φιλόφρονα παρουσίαν αὐτῆς ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ Ἀθηναίων,
ὀφείλομεν εἰς πρόσκαιρον στάθμευσιν κατὰ τὴν πορείαν αὐτῆς πρὸς τὴν, ὑφ' ἣν
εὔρηται ἀπὸ τοῦ 1878 ἡ Ἑλληνικὴ νῆσος, φίλην Μεγάλην δύναμιν, παρ' ἧς πάντες

οί Ἕλληνες ἀναμένουσι μετ' ἀγωνίας νὰ ἀναγνωρισθῆ καὶ ἱκανοποιηθῆ τέλος τῶν Κυπρίων ὁ ἄφθαστος πατριωτισμός, ἀνάλογον τοῦ ὁποῖον οὐδεμία ἄλλη ἐθνότης ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ.

Ἄς ἐπωφεληθῶσι μάλιστα ἐκ τῆς παρουσίας τῆς Κυπριακῆς πρεσβείας ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν ζοφεράν ταύτην περίοδον τοῦ βίου αὐτῆς, ἵνα λάβωσι τινες διδάγματα περὶ τοῦ τί σημαίνει Πατρίς καὶ ἀγὼν ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τί ἐθελουσία, οὐδεμίαν σημασίαν καὶ ἀξίαν ἀποδίδουσα εἰς τὴν μεγαλυτέραν εὐμάρειαν ἢ τὸν χρυσόν, τὰ πολιτικὰ πλεονεκτήματα καὶ ἀξιώματα ἢ καὶ αὐτὰς τὰς πιέσεις τῶν ἰσχυρῶν.

Φίλοι ἀδελφοὶ Κύπριοι,

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν δεξιουμένη Ὑμᾶς σήμερον εὐχεται ἀπὸ καρδίας, ὅπως τὸν ἱερὸν ὑμῶν ἀγῶνα στέφῃ τελικῶς ἢ ἐπιτυχία, συμφώνως πρὸς τὰ προαιώνια ὄνειρα τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ καὶ τοὺς πόθους τοῦ Πανελληνίου, ὑπὲρ ὧν ὀλόκληροι γενεαὶ πολυτρόπως ἐμόχθησαν, καὶ ἐπ' ἀγαθῶ τῶν ἀρχῶν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν. Εἴθε δ' ἐπιστρέφοντες ἐκεῖθεν νὰ φέρετε τὸ εὐάρεστον ἄγγελμα τῆς ἐκπληρώσεως τῶν πόθων τούτων, ὑπὲρ ὧν πάλλεται ἐντονώτατα παντὸς Ἕλληνο-παιριώτου ἢ καρδία. Ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ Κύπριοι, Σᾶς εὐχόμεθα κατευόδιον.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μητροπολίτης Κύριος **Λεόντιος** ηὐχαρίστησε διὰ τῶν ἐξῆς :

Σοφολογιώτατε Πρόεδρε τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν,

Σεπτῆ τῶν Ἀκαδημαϊκῶν χορεία

Ἡ Κυπριακὴ Ἐθνικὴ Πρεσβεία δεξαμένη ἀσμένως τὴν τιμητικὴν πρόσκλησιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν, ὅπως παραστῆ κατὰ τὴν σημερινὴν αὐτῆς Συνεδρίαν, παρηκολούθησε μετὰ συντόνου προσοχῆς τὴν εὐγενεσιάτην προσφώνησιν τῆς Ὑμετέρας Σοφολογιότητος καὶ εὐχαριστεῖ δι' ἐμοῦ μετὰ πολλῆς τῆς θερμότητος διὰ τε τὴν προσγενομένην αὐτῇ τιμὴν καὶ τὸν ὄντως ἀδελφικὸν χαιρετισμὸν ἐκ μέρους τοῦ Ἀνωτάτου τούτου Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων.

Ἡ Ἑλληνικὴ Φιλοσοφία ἢ ἐν αὐτῷ ἐδρεύουσα καὶ ἀννψώσασα τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τῆς ἀγρίας αὐτῆς καταστάσεως εἰς τὴν ὑψηλὴν θέσιν τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ, παρέχει εἰς τὸ εὐλόγημένον Ἑλληνικὸν ἡμῶν Ἔθνος περγαμηνὰς καὶ πνευματικὰ δικαιώματα, ὑποῦντα τοῦτο ὑπεράνω τῶν ἄλλων Ἐθνῶν καὶ καθιστῶντα τὴν Πατρίδα ἡμῶν Ἑλλάδα φωτεινὸν καθοδηγητὴν ἀπάντων τῶν Λαῶν τῆς γῆς. Οἱ δὲ Ἕλληνες σοφοὶ καὶ Ὑμεῖς, οἱ διάδοχοι ἐκείνων, οἱ σήμερον κοσμοῦντες τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν, δίδετε τὸ δικαίωμα εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀλυτρώτους Ἑλληνας Κυπρίους νὰ ζητήσωμεν μετὰ μεγαλυτέρας ἀξιοπρεπείας τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κύπρου ἀπὸ τῆς κατεχούσης αὐτὴν Ἀννάμεως, τῆς φίλης καὶ συμμάχου

Ἀγγλίας, ἣτις γεραίρει τὴν ἑλληνικὴν σοφίαν, ὡς τὴν κατ' ἐξοχὴν ἀνθρωπιστικὴν παιδείαν, δι' ἧς ἐμόρφωσε γενεάς γενεῶν τοῦ Ἀγγλικοῦ Λαοῦ.

Ἡ μεγαλόνησος ἡμῶν ἐν τῇ ἀρχαιότητι γεννήσασα φιλοσόφους, ὧν τὰ μεγάλα ὀνόματα κοσμοῦσι τοὺς ἐνδόξους τῆς σοφίας καταλόγους καὶ περιφήμους ἄνδρας στολίζοντας διὰ τῶν γενναίων αὐτῶν ἔργων τὰς δέλτους τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, μετὰ δὲ ταῦτα προσενεγκοῦσα οὐ τὰς τυχούσας ὑπερησίας εἰς τὸν Χριστιανισμόν, ὃν ἐδέχθη πρώτη μετὰ τὴν Ἀγίαν Γῆν, τιμητικώτατα ἀναφερομένη ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ καὶ διὰ Κυπρίων ἱεραποστόλων μεταλαμπαδεύσασα τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν Εὐρώπην, ἣ Κύπρος, λέγω, κατέχει ἐξέχουσαν θέσιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, ἔχουσα Ἀποστολικὴν ἀρχαιότητα Ἀυτοκέφαλον Ἐκκλησίαν.

Ἡ μικρὰ τὴν ἔκτασιν Κύπρος κέκτηται θέσιν περίοπτον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ πολιτισμοῦ, ἣτις γεννᾷ ἐν ἡμῖν τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ Μεγάλη Βρετανία σεβομένη ταύτην καὶ δὴ μετὰ τὸν ὑπὸ τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν διεξαχθέντα νικηφόρον πόλεμον ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν Λαῶν, δὲν θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ κρατῇ, παρὰ τὰς εἰρημένας ἀρχάς, κεχωρισμένην τῶν μητρικῶν ἀγαλλῶν ὑπόδουλον φιλόστοργον θυγατέρα, ἀλλὰ θὰ προβῇ εἰς ἄμεσον ἀπόδοσιν τῆς Κύπρου εἰς τὴν Ἑλλάδα, τοῦθ' ὅπερ ὀλόκληρον τὸ ἔθνος ἡμῶν ἐπιθυμεῖ καὶ διεκδικεῖ.

Τὴν ἀπαίτησιν καὶ ἀξίωσιν ταύτην ἀκούομεν ἐκφραζομένην ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος, ἐκ πάσης γωνίας τῆς ὁποίας ἀγγέλλεται συγκίνησις ἀδελφικὴ καὶ ἐνθουσιασμός ἀνέκφραστος ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τῆς Πρεσβείας ἡμῶν ἐν τῷ κλεινῷ τῆς Παλλάδος Ἄστει, ἐνισχύουσα τὸν ἀπ' αἰώνων ἀτυχῶς εἰς ξένους κατακτητὰς δουλεύοντα ἑλληνικὸν Κυπριακὸν λαὸν εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῆς Ἐνώσεως ἐν τῷ αὐτῷ Κράτει μετὰ τῶν ἐλευθέρων ἀδελφῶν.

Ἀλλὰ βεβαιοῦμεν ὅτι ἡ ἐνίσχυσις, ἣτις ἐδόθη νῦν εἰς ἡμᾶς ἐκ μέρους τῆς ἐνδόξου τῶν Ἀθηνῶν Ἀκαδημίας εἶναι τοσοῦτω σημαντικὴ διὰ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἀποστολήν, ὥστε οὐδόλως ὑπερβάλλω, ἐὰν εἶπω ὅτι δίδει τὰς μεγαλυτέρας τῶν ἐλπίδων περὶ ταχείας πληρώσεως τοῦ ἀκαταβλήτου ἡμῶν πόθου τῆς Ἐνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Μητρὸς ἡμῶν Ἑλλάδος· διὰ τοῦτο μετὰ πεποιθήσεως λέγω ὅτι θὰ μείνῃ ἀληθιμόνητος ἐν Κύπρῳ ἡ ἡμέρα αὐτὴ τῆς ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ Ἀθηνῶν παρουσίας τῆς Κυπριακῆς Ἐθνικῆς Πρεσβείας.

Εὐχαριστίας λοιπὸν ἐκφράζοντες ἐξ ὀνόματος τοῦ ἡμετέρου Λαοῦ καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας πρὸς τε Ὑμᾶς, σοφοὶ Ἑλληνας Ἀκαδημαῖκοί, καὶ τοὺς παρόντας ἑλλογιμούς Κληρονομητὰς καὶ τοὺς ἀξιολίμους ἐν τῇ συνεδρίᾳ ταύτῃ παρευρεθέντας, οἵτινες μετὰ πραγματικῶς ἀδελφικῶν συναισθημάτων ὑπεδέχθησαν

ἡμᾶς, ἐπευφημήσαντες τὴν ἡμετέραν Ἀποστολὴν, διαβιβάζομεν τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Κύπρου πρὸς ὑμᾶς ἅπαντας, ὁλοψύχως ἀναφωνοῦντες, ἢ αἰωνίως ὑπερένδοξος Ἑλλάς, ζήτω!

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑ

Ἡ Ἀκαδημία ἐκλήθη εἰς ἐπιστημονικὰ συνέδρια καὶ συγκεντρώσεις: 1) ὑπὸ τῆς **Royal Society, London**, εἰς τὰς ἐορτὰς ἐπὶ τῇ 300ῃ ἐπετείῳ τῆς γεννήσεως τοῦ Isaac Newton, 2) ὑπὸ τῆς **National Academy of Washington** καὶ τῆς **American Philosophical Society, Philadelphia** εἰς τὴν γενικὴν σύνοδον τῶν ἀνωτέρω ἰδρυμάτων καὶ 3) ὑπὸ τῆς Ἑλβετικῆς Ἐταιρείας τῶν **Φυσικῶν Ἐπιστημῶν** εἰς τὸ συνέδριον ἐπὶ τῇ 200ῃ ἐπετείῳ τῆς ἰδρύσεώς της.

ΑΘΛΟΘΕΣΙΑΙ

Ἐγένοντο δεκταὶ αἱ ἀθλοθεσίαι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἔξ 1.000.000 δρχ. καὶ **Μ. Ζωτιάδου** ἔξ 1.000.000 δρχ. τῶν ὄρων τῶν ἐπωνύμων βραβείων καθορισθησομένων ὑπὸ τῶν οἰκείων Τάξεων τῆς Ἀκαδημίας.

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΚΛΕΙΣΤΩΝ ΦΑΚΕΛΩΝ

Κατόπιν αἰτήσεων τῶν ἐνδιαφερομένων ἐγένετο δεκτὴ ἡ κατάθεσις ἐν τῷ ἀρχεῖῳ ἐσφραγισμένων φακέλων ὑπὸ τῶν κ. 1) **Σ. Γκεξεργλή**, 2) **Ι. Μπούμα**, 3) **Θ. Σιώκου**, 4) **Π. Κριτοπούλου**, 5) **Μ. Λουκίδου** καὶ 6) **Μ. Κουτσογιάννη**.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΕΛΩΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Χ. ΒΟΥΡΝΑΖΟΥ.— Τὰ ὑλικά τῆς ἀνοικοδομήσεως.

ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΑ.— Τὸ ὀφθαλμοσκόπιον Ἀνδρέου Ἀναγνωστάκη, ὑπὸ **Γ. Φ. Κοσμετάτου**.

Μία τῶν σπουδαιοτέρων ἐπιστημονικῶν ἐπιτυχιῶν τοῦ διατελέσαντος πρώτου καθηγητοῦ τῆς Ὀφθαλμολογικῆς Κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (1856—1897) ἀοιδίμου Ἀνδρέου Ἀναγνωστάκη εἶναι καὶ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐπινοηθὲν ὀφθαλμοσκόπιον, τὸ ὁποῖον εἶναι γνωστὸν ὡς Ὀφθαλμοσκόπιον Ἀναγνωστάκη. Περὶ τοῦ ὄργανου τούτου, ὅπερ ἀνεῦρον μεταξὺ τῶν διαφόρων κειμηλίων τοῦ Ὀφθαλμιατρείου Ἀθηνῶν, θ' ἀνακοινώσω σήμερον ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ.

Ὡς γνωστὸν τὸ ὀφθαλμοσκόπιον, ὄργανον χρησιμεῦον διὰ τὴν ἐξερεύνησιν τοῦ βυθοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἐφευρέθη τὸ ἔτος 1851 ὑπὸ τοῦ διασχήμου Helmholtz